

GLOBAL TERRORISM INDEX 2022

MEASURING THE IMPACT OF TERRORISM

Institute for Economics & Peace

IEP

THE IMPACT OF TERRORISM

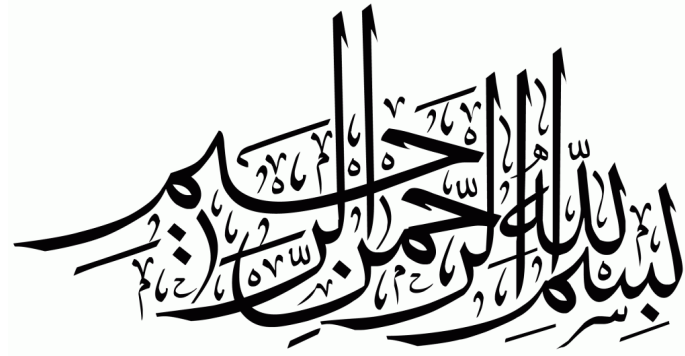
بولتن مخدری جهان

شماره ۱۷ مرداد ۱۴۰۱

CUDRAS

Center for Universal Drug Researches
Approaches & Studies

- انتشار شاخص جهانے تروریسم در سال ۲۰۲۲
- بحران افزایش تولید مواد مخدر مصنوعی در جهان
- افزایش تجارت مواد مخدر در افغانستان زیر سایه حکومت طالبان
- جدال بر سر «جنگ با مواد» در رومانی
- طرح اصلاح مصرف داروی کانابیس در رژیم صهیونیستی
- مهم ترین تحولات مخدری ایران در مرداد ماه ۱۴۰۱



- عنوان: بولتن مخدری جهان
- تاریخ انتشار: مرداد ۱۴۰۱
- کلیه حقوق مربوط به مالکیت معنوی این اثر متعلق به موسسه کادراس است.
- انتشار مطالب این بولتن با ذکر منبع کادراس بلامانع است.

فهرست مطالب

- انتشار شاخص جهانی تروریسم در سال ۲۰۲۲
- بحران افزایش تولید مواد مخدر مصنوعی در جهان
- افزایش تجارت مواد مخدر در افغانستان زیر سایه حکومت طالبان
- جدال بر سر «جنگ با مواد» در رومانی
- طرح اصلاح مصرف دارویی کانابیس در رژیم صهیونیستی
- تغییر سیاست مخدری در دستور دولت جدید کلمبیا
- کانابیس پرمصرف ترین مواد غیرقانونی در اروپا
- چالش مراقبت درمانی معتادان اوکراینی
- مهم ترین تحولات مخدری ایران در مردادماه ۱۴۰۱
- فرجام سخن؛ نگاه ایرانی به تحولات مخدری جهان

مقدمه

رصد مداوم، منظم و دقیق روندها و تحولات در زمینه سیاست‌گذاری مخدری برای تقویت سیاست و دیپلماسی مخدری هر کشور لازم و ضروری است. اطلاع پیدا کردن از جدیدترین تحولات سیاست مخدری جهان، قوانین جدید و تلاش‌های سازمان‌های بین‌المللی از یکسو می‌تواند باعث بهبود ارتباط میان کشورمان و دیگر طرف‌ها در این عرصه شود و از سوی دیگر نیز تجربیات مختلف جهانی اعم از موفق و شکست خورده را به نحوی منطقی و به‌دور از هیاهوهای رسانه‌ای پیش چشم ما قرار می‌دهد.

با در نظر گرفتن این مهم، موسسه کادراس^۱ در سال ۱۴۰۱ به عنوان جدیدترین محصول خود اقدام به تعریف واحد جدیدی تحت عنوان «بولتن مخدری جهان» با هدف مستقیم تأثیر گذاری و تقویت دیپلماسی مخدری جمهوری اسلامی ایران کرده است. در این مجموعه که به صورت ماهانه منتشر خواهد شد اصلی‌ترین اقدامات دولت‌ها، سازمان‌های بین‌المللی و ابتکارات فراملی را از نظر گذرانده خواهد شد و کارشناسان موسسه می‌کوشند معنا و مفهوم پدیده‌ها و سیاست‌های مذکور را به صورت روندی و براساس رویکردی کل‌نگرانه^۲ مورد تحلیل قرار دهند.

در این راستا از همه صاحب نظران، اندیشمندان و علاقه‌مندان به این حوزه درخواست می‌کنیم تا با مطالعه این مجموعه، موسسه کادراس را در جریان دیدگاه‌های خود درباره این محصول جدید قرار دهند.

راه ارتباطی :

info@cudras.ir

۱. مرکز تحقیقات، رهیافت‌ها و - (CUDRAS) Center for Universal Drug Researches, Approaches and Studies
مطالعات بین‌المللی مواد مخدر (کادراس)

۲. Wholistic

تحلیل روندی - منطقه ای

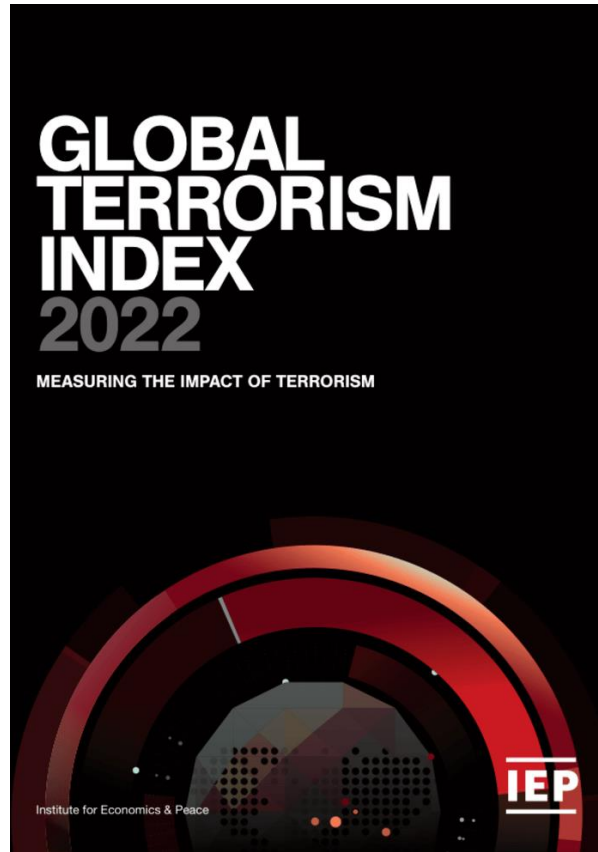
انتشار بولتن مخدری جهان از آغاز سال ۱۴۰۰ آغاز شد. در این راستا و با انتشار ۱۳ شماره از این بولتن، بر آن شدیم که شیوه نامه جمع‌آوری اخبار را تا حدی متحول سازیم. در حال حاضر با ۶ قطب متفاوت، کشت، تولید، ترانزیت و مصرف مواد مخدر در جهان روبه‌رو هستیم و در این مجموعه سعی خواهیم کرد در هر شماره به همه این ۶ قطب نگاهی بیندازیم؛ به طور قطع مهم‌ترین منطقه برای منافع جمهوری اسلامی ایران در حوزه مخدری عبارت از منطقه موسوم به «مسیر بالکان» است که از افغانستان آغاز می‌شود و در یک مسیر سه شاخه ای به سمت جنوب اروپا حرکت می‌کند؛ شاخه شمالی مسیر بالکان از افغانستان به آسیای مرکزی و سپس به اوراسیا و قفقاز می‌رود و از قفقاز به ترکیه و بالکان کشیده می‌شود. شاخه مرکزی از مرزهای کشورمان به سوی قفقاز و آسیای صغیر رفته و سپس به دروازه‌های بالکان در جنوب اروپا می‌رسد. مسیر جنوبی نیز از مرزهای جنوبی ایران در حاشیه خلیج فارس به شاخ آفریقا می‌رسد و از آنجا به سوی جنوب اروپا می‌رود. در نسخه جدید بولتن مخدری جهان از کشورهای واقع در این منطقه دست کم یک خبر و تحلیل آن را خواهیم داشت. دومین قطب تولید مواد مخدر شرق آسیا و منطقه موسوم به مثلث طلایی است که محل تلاقی سه کشور، تایلند، میانمار و لائوس است.

سومین قطب مخدری در جهان را بالکان و اروپا تشکیل می‌دهد که عمدتاً قطب مصرف به حساب می‌آید و تقریباً یکی از مراکز اصلی صدور و ترانزیت مواد مخدر است. چهارمین قطب مخدری جهان قاره آفریقا است که عمدتاً قطب مصرف انواع مواد مخدر از جمله اویپوئیدها، کانابیس، مواد روان‌گردان جدید، داروهای تجویزی، کوکائین و ... به حساب می‌آید.

پنجمین قطب مخدری جهان نیز عبارت از آمریکای مرکزی و جنوبی است. این منطقه قطب تولید کوکائین و مشتقات آن به حساب می‌آید. همچنین کارتل‌های قدرتمندی در این منطقه شکل گرفته اند که هم در کار تولید مواد مخدر وارد شده اند و هم صدور و ترانزیت را برعهده گرفته اند. نهایتاً ششمین قطب مخدری جهان عبارت از آمریکای شمالی است (ایالات متحده و کانادا) که به طور عمده بازار مصرف بزرگی دارد، البته کشت و تولید و ترانزیت نیز در سطوح پایین‌تری در آن انجام می‌پذیرد.

بولتن مخدری جهان از این پس ضمن آنکه می‌کوشد به طور ماهانه روند تحولات را براساس این تقسیم بندی منطقه‌ای ادامه دهد تا از این طریق اولاً مخاطبان بتوانند، برداشت روشن‌تری از سمت و سوی تحولات و اخبار مخدری جهان به دست بیاورند و از سوی دیگر نیز نسبت این تحولات با منافع ملی ایران مشخص تر شود.

انتشار شاخص جهانی تروریسم در سال ۲۰۲۲



«شاخص جهانی تروریسم ۲۰۲۲» روز اول ماه مارس منتشر شده است. در نسخه جدید این گزارش به یک وضعیت دوگانه اشاره شده است؛ از یکسو تعداد کمی حملات تروریستی در جهان افزایش یافته اما از سوی دیگر دامنه نفوذ گروه‌های تروریستی روبه کاهش است. در سال ۲۰۲۱ تلفات ناشی از حملات تروریستی با کاهش ۱٫۲٪ به ۷۱۴۲ نفر رسیده است. این گزارش که توسط موسسه اقتصاد و صلح (IEP) تهیه شده، جامع‌ترین منبع در مورد روندهای تروریسم جهانی است. این موسسه برای ارائه تصویری جامع از تروریسم از شاخص‌هایی همچون تعداد حملات، تلفات، مجروحان، گروگان‌ها به همراه ترکیبی از داده‌های اقتصادی-اجتماعی بهره می‌برد.

این شاخص نشان می‌دهد بیشترین افزایش تروریسم را در میانمار شاهد هستیم که میزان فوتی‌ها ۲۳ برابر شده و از ۲۴ تن به ۵۲۱ رسیده است. در نیجر آمار تلفات دو برابر شد و از ۲۵۷ نفر در سال ۲۰۲۰ به ۵۸۸ در سال ۲۰۲۱ رسیده است. تعداد تلفات در موزامبیک با کاهشی ۸۲٪ به ۹۳ نفر تنزل کرده است.

دیگر نکته مثبت در این گزارش اقدام هماهنگ علیه فعالیت‌های بوکوحرام است که موجب کاهش فعالیت‌های این سازمان شد. در سال ۲۰۲۱ این سازمان تروریستی ۶۴ حمله را به ثبت رسانده است. میزان کشته‌های ناشی از حملات بوکوحرام از ۲۱۳۱ نفر در سال ۲۰۱۵، با کاهشی ۹۲٪ به ۱۷۸ نفر در سال ۲۰۲۱ رسید.

یکم مارس ۲۰۲۲ گزارش «شاخص جهانی تروریسم ۲۰۲۲» منتشر شد. در این گزارش ضمن اشاره به کاهش تلفات ناشی از اقدامات تروریستی، آفریقای جنوب صحرا (موسوم به آفریقای سیاه) با اختصاص ۴۸٪ تلفات تروریستی به عنوان مرکز جهانی تروریسم معرفی شده است. نام چهار کشور نجیر، مالی، کنگو و بورکینافاسو در میان ده کشوری قرار دارد که بیشترین مرگ و میر را به نام خود ثبت کرده‌اند. داعش پس از قبول شکست نظامی در عراق و سوریه تمرکز خود را بر روی منطقه ساحل گذاشته است و به همین میزان تلفات ناشی از حملات تروریستی در منطقه سیر افزایشی داشته است. رشد تروریسم در کنار مشکلاتی همچون افزایش جمعیت، کمبود آب و غذای کافی، تغییرات اقلیمی و دولت‌های ضعیف از دیگر مشکلات این منطقه جغرافیایی هستند.

براساس آمار منتشر شده در این گزارش میزان حملات تروریستی در سال ۲۰۲۱ با سیری افزایشی به ۵۲۲۶ مورد رسیده؛ این در حالی است که میزان حملات تروریستی در غرب با کاهش ۶۸٪ کاهش قابل توجهی را نشان می‌دهد. همچنین ایالات متحده آمریکا نیز کمترین موارد حملات تروریستی را از ۲۰۱۲ تجربه کرده است.

این گزارش پیش‌بینی می‌کند که بحران اوکراین موجب افزایش تروریسم سنتی و سایبری در سراسر خواهد شد و روندهای منطقه را تغییر خواهد داد. پیش از این فعالیت‌های تروریستی در غرب شاخص‌های کاهشی را به تصویر می‌کشید. با این حال تعدد حملات سیاسی نسبت به حملات مذهبی افزایش ۵ برابر بیشتر شده است. در منطقه جنوب شرق آسیا، در سال ۲۰۲۱ میانمار با افزایش ۲۰ برابری ۵۲۱ تلفات ناشی از حملات تروریستی را به ثبت رساند.

نکته کلیدی در مورد فعالیت گروه‌های تروریستی آن است که آنها عملکرد متمرکزتر از خود به ثبت رساندند به گونه‌ای که در ۱۱۹ کشور هیچ مرگ ناشی از عملیات تروریستی به ثبت نرسیده است. در میان گروه‌های تروریستی شاهد پیش‌افتادن مجدد داعش از طالبان هستیم. در سال ۲۰۲۱ این گروه با میانگین ۱۵ تلفات در هر حمله تبدیل به مرگ‌بارترین گروه تروریستی جهان شد. این بهترین آمار از نظر میزان پراکندگی عملیات‌های تروریستی از سال ۲۰۰۷ به بعد است. دیگر نکته کلیدی در خصوص فعالیت گروه‌های تروریستی آن است که آنها از فناوری‌های پیشرفته همچون پهپادها، سیستم‌های GPS و پیام‌رسان‌های رمزگذاری شده بهره می‌برند.

بحران افزایش تولید مواد مخدر مصنوعی در جهان



یکی از مهمترین بحران های پیش رونده بازارهای جهانی مواد روند رو به افزایش تولید مواد مصنوعی است. در گذشته، تعداد محدودی پیش ساز شیمیایی برای تولید مواد مصنوعی مانند آمفتامین ، متامفتامین و اکستازی مورد استفاده قرار می گرفت، این مسئله طی دو دهه گذشته تغییر کرده است. از آنجا که پیش سازهای اصلی مورد اشاره در بالا همگی تحت نظارت بین المللی قرار دارند، قاچاقچیان به دنبال گزینه های دیگری بوده اند. طی سال های متمادی، قاچاقچیان به منظور غلبه بر نظارت های اعمال شده، راهبرهای مختلفی اتخاذ کرده اند؛ و بدین منظور از پیش سازهای جایگزینی که در تمامی کشورها به خوبی تحت نظارت قرار ندارند و اصطلاحاً «پیش سازهای طراحی شده» نام دارند، استفاده می کنند که شامل پیش سازهایی شیمیایی است و به طور ویژه به منظور دور زدن سیستم نظارتی موجود طراحی شده اند. همچنین، از فرآیندهای آماده سازی دارویی حاوی مواد شیمیایی پیش ساز تحت نظارت نیز برای تهیه پیش سازهای مورد استفاده در مواد مخدر استفاده شده است؛ زیرا اگرچه چنین موادی تحت نظارت قرار دارند، اما از تعدادی از مکانیسم های نظارتی مانند سیستم اعلان های قبل از صادرات معاف هستند.

طی دو دهه گذشته، بازارهای مواد مخدر از نظر تنوع و ترکیب مواد مصرفی و قاچاق، فرآیندهای تولید و ساختار سازمانی سازمان های قاچاق مواد مخدر، به طور فزاینده ای پیچیده شده اند. ظهور سریع مواد مخدر جدید، و همچنین ترکیبات جدیدی از مواد تحت نظارت و آنهایی که تحت نظارت نیستند، همراه با آمار فزاینده سوء مصرف مواد مخدر، چالش های جدیدی را در زمینه تقاضای مواد مخدر و تلاش برای نظارت بر عرضه در سطح ملی، منطقه ای و جهانی ایجاد می کند.

در اواخر دهه ۱۹۹۰، ۲۳۰ ماده روان گردان که تعداد انگشت شماری از آن‌ها بر بازارهای جهانی مواد مخدر تسلط داشتند، تحت نظارت بین‌المللی قرار گرفتند؛ از جمله مهم‌ترین آن‌ها کانابیس، کوکائین، تریاک، هروئین، آمفتامین و اکستازی بود. اکنون که دو دهه از آن زمان می‌گذرد، اوضاع تغییر کرده است؛ زیرا مواد بسیار بیشتری در بازار وجود دارد. تعدادی مواد روان گردان مصنوعی جدید (به عنوان مثال، مواد روانگردانی که ویژگی‌هایی مشابه با موادی که تحت نظارت بین‌المللی هستند را دارند) از جمله کانابینوئیدهای مصنوعی، کاتینون‌ها، فنیل آمین‌ها، پیرازین‌ها و آنالوگ‌های مختلف فتانیل، در دهه گذشته در بازارهای مواد مخدر ظاهر شدند. در نتیجه، موج جدید دسته‌بندی این نوع مواد در سطح بین الملل، منجر به افزایش تعداد کل مواد تحت نظارت بین‌المللی از ۲۳۴ مورد در سال ۲۰۱۴، به ۲۸۲ مورد در سال ۲۰۱۸ شده است. در همین حین، تعداد مواد روان گردان جدید، از ۱۶۶ ماده در دوره ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۹، به ۹۵۰ ماده در پایان سال ۲۰۱۹ افزایش یافته است. در سال‌های اخیر، مقامات سراسر جهان، بیش از سه برابر موارد روانگردان‌های تحت نظارت بین‌المللی (مواد روان گردان جدید) شناسایی کرده‌اند. با توجه به سرعت ظهور مواد جدید، سیستم‌های نظارت ملی تعداد مواد بیشتری را تحت نظارت قرار داده‌اند. بنابراین، جایگاه قانونی بسیاری از این مواد در مدت زمان کوتاهی تغییر پیدا کرده است. از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۸ دولت‌های عضو UNODC نزدیک به ۳۰ هزار آزمایشگاه مخفی که مشغول تولید انواع محرک‌های آمفتامینی بودند را از میان برده‌اند. تقریباً ۹۵ درصد این آزمایشگاه‌ها مت‌آمفتامین، ۲ درصد آمفتامین، ۱ درصد آمفتامین و موارد باقی‌مانده به تولید محرک‌ها می‌پرداختند. بیشتر آزمایشگاه‌های مذکور یا به تعبیر کارتل‌های مخدری «آشپزخانه‌ها» در قاره آمریکا مستقر بوده‌اند (۸۴ درصد). به‌ویژه ۹۹ درصد آشپزخانه‌های ویران شده، در آمریکای شمالی قرار داشته است. ۶ درصد آزمایشگاه‌ها نیز در آسیا و اروپا قرار داشته‌اند. ۳ درصد آشپزخانه‌ها نیز در قاره اقیانوسیه و ۰٫۲ درصد نیز در آفریقا قرار داشته‌اند.

همچنین در سال ۲۰۱۸ میزان کشفیات جهانی مت‌آمفتامین با افزایش ۲۳ درصدی به ۲۲۸ تن بالغ شده است. این درحالی است که میزان کشفیات آمفتامین‌ها در سال مذکور با کاهشی ۵۹ درصدی به ۲۱ تن تنزل کرده است. میزان کشفیات اکستازی نیز در سال ۲۰۱۸، ۱۴ درصد کاهش یافته و به ۱۲ تن کاهش یافته است. در عین حال کشفیات دیگر انواع محرک‌های آمفتامینی که رقم بسیار اندکی را در سال‌های پیش از ۲۰۱۸ به خود اختصاص داده‌اند در سال ۲۰۱۸ میلادی با افزایش ۲۹۱ درصدی به ۱۹ تن بالغ شده است. در مجموع در سال ۲۰۱۸ کل محرک‌های آمفتامینی ۱۰ درصد (۲۸ تن) نسبت به سال ۲۰۱۷ افزایش یافته و به ۲۷۹ تن در مجموع بالغ شده است. همچنین در این سال روی هم‌رفته مصرف کنندگان انواع محرک‌های آمفتامینی، ۲۷ میلیون نفر بوده‌اند.

فراوانی از مواد تحت نظارت بین‌المللی، جایگاه قانونی بسیاری از مواد موجود در بازار، از کشوری به کشور دیگر و گاهی حتی در مناطق مختلف کشورها، متفاوت است. این مسئله، منجر به ایجاد الگوهای تولید و قاچاق کاملاً پیچیده‌ای می‌شود که در آن برخی مواد در برخی از کشورها تحت نظارت ملی هستند، اما در برخی دیگر از کشورها تحت نظارت ملی قرار ندارند؛ که باعث بروز فرصت‌های زیادی برای تولیدکنندگان و قاچاقچیان مواد در جهت انتخاب کشورها بسته به جایگاه قانونی این مواد در حوزه‌های قضایی مربوطه می‌شود. در حالی که همچنین به سرعت با نظارت‌های جدید در هر مکان و هر زمانی که ممکن است رخ دهد، سازگار می‌شوند. تعدد مواد موجود در بازار حال

حاضر، تأثیر مداخلات ملی و بین‌المللی را به چالش می‌کشد؛ زیرا حذف یک مواد از بازار به راحتی منجر به جایگزینی آن توسط موادی دیگر می‌شود.

شرایط برای گروه اویپوئیدها پیچیدگی خاصی دارد؛ زیرا هر دو دسته مواد تولید شده به طور قانونی و غیرقانونی، تقاضای غیر پزشکی اویپوئیدها را تأمین می‌کنند. هرچند اویپوئیدهای تولید شده به صورت غیرقانونی، مانند هروئین، در گذشته بازار تقاضای غیر پزشکی اویپوئیدها را کاملاً تحت تسلط داشتند، بازارهای اویپوئید غیرقانونی در بسیاری از کشورها طی دو دهه گذشته بسیار متنوع‌تر شده است؛ به صورتی که تعداد زیادی اویپوئیدهای دارویی، شروع به پوشش دادن بخش عمده‌ای از بازار اویپوئیدها برای اهداف غیر پزشکی کرده‌اند.

مسئله چالشی مضاعف در مسیر پیشگیری از مصرف مواد مخدر است؛ زیرا برخلاف مواد سخت سنتی مانند هروئین، مواد دارای کاربرد دارویی اغلب مضر تلقی نمی‌شوند. از منظر نظارت بر مواد مخدر، این مسئله نیاز به برقراری تعادل دقیق بین دسترسی حداکثری برای استفاده پزشکی، در عین به حداقل رساندن قابلیت دسترسی برای مصارف غیر پزشکی دارد. لازم به ذکر است که مصرف مواد دارویی برای اهداف غیر پزشکی، تنها به اویپوئیدها محدود نمی‌شود؛ بازار قابل توجهی برای مصرف غیر پزشکی مواد دارویی محرک، به ویژه در آمریکای لاتین و کشورهای حوزه کارائیب وجود دارد.

اگرچه در گذشته اغلب مواد دارویی مورد مصرف برای اهداف تفریحی به طور قانونی تولید می‌شدند، و در مراحل بعدی به کانال‌های غیرقانونی هدایت می‌شدند، امروزه برخی از اویپوئیدهای دارویی نیز به طور غیرقانونی تولید می‌شوند.

افزایش تجارت مواد مخدر در افغانستان زیر سایه حکومت طالبان



پس از قدرت‌گیری طالبان در افغانستان این گروه به جامعه جهانی و کشورهای همسایه وعده داد که کشت، تولید و ترانزیت مواد در این کشور را ریشه کن خواهد کرد. این وعده در مقام سیاست‌گذاری خیلی زود جامع عمل به خود پوشید و در ماه آوریل در فرمانی حکومت هرگونه تولید و تجارت مواد مخدر غیرقانونی اعلام شد.

به گزارش شورای آتلانتیک به دلیل مشکلات اقتصادی فزاینده مردم افغانستان (که بخش بزرگی از آن به دلیل بلوکه شدن اموال و منابع مالی دولت این کشور در آمریکا است) طالبان نمی‌تواند اقدام موثری در این حوزه انجام دهد؛ زیرا اجرای این سیاست مخدري به شکل مستقیم و غیر مستقیم معاش مردم افغانستان را تحت تاثیر قرار می‌دهد. عکس‌های ماهواره‌ای از جنوب غربی افغانستان خبر از افزایش کشت خشخاش در سال ۲۰۲۲ می‌دهد.

علاوه بر افزایش کشت خشخاش، تجارت مت‌آمفتمین نیز در افغانستان تشدید شده است. در واقعه عرضه آنقدر زیاد بود که موجب کاهش قیمت‌ها شده است. کاهش قیمت‌ها از ۱,۸۰ دلار در یک کیلوگرم در سال ۲۰۱۸ به ۰,۶۳ دلار در یک کیلوگرم نشان دهنده رونق این بازار است. البته پس از اعلام ممنوعیت کشت خشخاش توسط طالبان، بار دیگر قیمت‌ها افزایش پیدا کرد.

افزایش کشت مواد مخدر در افغانستان به شکل مستقیم بر روی مواد کشف شده در مرز این کشور تاثیر گذاشته است. در اواخر ۲۰۲۱ و اوایل سال ۲۰۲۲ براساس آمار منتشر شده از مرز مشترک افغانستان-پاکستان مقدار ۱۳۰ کیلوگرم هروئین کشف شده است. مقامات پاکستانی معتقدند که این مواد قاچاق شده از سوی طالبان به کمربند ساحلی بلوچستان و کراچی ارسال می‌شود.

البته کشورهای همسایه افغانستان یا اروپا تنها مقصد تولیدات مخدری افغانستان نیست. در ماه آوریل دولت سریلانکا اعلام کرد که ۳۲۵ کیلوگرم هروئین و مت‌آمفتامین، که پیش بینی می‌شود از مبدا افغانستان باشد، کشف و ضبط شده است. هند یکی دیگر از اصلی‌ترین مقاصد ترانزیت مواد بوده است. به گفته مقامات هندی مسیرهای قاچاق مواد از طریق پنجاب (گاهی اوقات به وسیله پهپادها) یا از طریق دریا به سواحل غربی هند قاچاق می‌شود.

نکته جالب توجه آن است که با وجود شعار نیروهای ائتلاف در خصوص مبارزه با مواد مخدر اما در بازه زمانی ۲۰۰۱ الی ۲۰۲۰، زمین‌های زیر کشت خشخاش در افغانستان سه برابر شد. به عبارت دیگر با وجود مخالفت‌های طالبان کشت، تولید و ترانزیت مواد مخدر در دوران اشغال افغانستان رشد چشم‌گیری پیدا کرده است.

براساس گزارش سازمان ملل متحد در سال ۲۰۲۰، افغانستان حدود ۸۵٪ تولید جهانی تریاک را به خود اختصاص داده است. در نام پیشین افغانستان، تجارت مواد مخدر حدود نیم میلیون شغل ایجاد کرده بود. با روی کار آمدن طالبان منابع مالی افغانستان مسدود و کمک‌های خارجی قطع شد به همین دلیل طالبان توان اقتصادی کافی برای تامین معاش کشاورزان و دلالان را نداشت. برخی مخالفان طالبان معتقدند که سیاست‌های ابلاغی این گروه در خصوص مبارزه با مواد صرفاً برای تبلیغات است و تاثیر جدی در عالم واقعی ندارد. البته دولت طالبان نظر متفاوتی دارد و با انهدام عملی برخی زمین‌های کشت خشخاش عظم خود برای مبارزه با مواد مخدر را به نمایش گذاشته است.

جدال بر سر «جنگ با مواد» در رومانی



در ماه ژوئن مردی ۲۵ ساله هنگام شرکت در جشنواره موسیقی در بخارست پس از رسیدن به بیمارستان سنت پانتلیمون به دلیل بیش مصرفی در آمبولانس جان خود را از دست داد. این خبر باعث شد ۳۰ سیاستمدار دست راستی از حزب «نشنال لیبرال» به دنبال تصویب قانونی باشند که در آن تمامی جرائم مرتبط با مواد مخدر از جمله جرم انگاری مصرف کانابیس را تشدید می کند. لاورنتیو دان لئوریانو به روزنامه لیبرتاتا گفت که مجازات زندان اقدام صحیحی برای جلوگیری از مصرف و فروش انواع مواد مخدر است.

مطالعه انجام شده توسط مرکز نظارت اروپا بر مواد مخدر و اعتیاد به مواد نشان داد که هیچ ارتباط روشنی بین کاهش مجازات و افزایش میزان مصرف وجود ندارد. میهای باربولسکو رئیس پلیس و مسئول کارتل منطقه‌ای «آلفا» در اینباره گفت: «جامعه احساس می کند مجازات برای افرادی که مرتکب جنایت قاچاق می شوند یا مواد مخدر مصرف می کنند باید تشدید شود، زیرا این اقدامات هم برای کسانی که آن را انجام می دهد و هم به طور کلی برای مردم خطرناک محسوب می شود.» در حالی که در گذشته تعداد اندکی از مردم رومانی به مصرف مواد در گذشته اعتراف می کنند، بیش از نیمی از جمعیت مواد مخدر را یک مشکل بزرگ برای کشور می دانند.

مواد «سخت و نرم»

همچنین این باور در جامعه وجود دارد که مصرف مواد مخدري نرمی همچون کانابیس می‌تواند منجر به مصرف مواد مخدر سخت شود. استدلال دانشگاهیان آن است که این احتمال وجود دارد اما بسیاری از اوقات این اتفاق به شرایط اجتماعی-اقتصادی و همچنین فرهنگ محل زندگی افراد بستگی دارد.

باربولسکو گفت که نه مصرف و نه توزیع هر نوع مواد هرگز قابل توجیه نیست.

وی گفت: «برای یک رئیس شبکه مجازات پنج تا هفت ساله بابت آسیبی که به جامعه زدند بسیار اندک است. ما می‌دانیم که تاثیر منفی این اقدام بسیار بیشتر از هر جنایت دیگری است؛ زیرا یک فروشنده یا یک رئیس شبکه می‌تواند مقدار زیادی از بخش بزرگی که جامعه مصرف می‌کند را به مردم عرضه کنند»

در حالی باربولسکو بیشتر بر مشکل خرید و فروش متمرکز بود، افزود گفت که مصرف کنندگان نیز باید مجازات شود.

وی افزود: «در جامعه‌ای که سرطان در آن نفوذ می‌کند، باید ریشه کن شود و اجازه ایجاد چنین پدیده‌ای را ندهیم.» در هفته‌های اخیر کانال‌های تلویزیونی با پلیس‌ها، والدین نگران و افرادی که به مشکل شدید مصرف مواد و قاچاق در رومانی اشاره می‌کند، مصاحبه کرد.

روزنامه‌نگاران رومانیایی مانند دیانا مسه‌سان و یولیا روشو از لیبرتاتا یا الکس اولارو از نشریه آنلاین «پرس وان» تلاش کرده‌اند تا روایتی از کانال‌های تلویزیونی مبنی بر «سرطان» جامعه بودن مواد مخدر ارائه دهند.

آنها با مشاوران، روان پزشکان و سازمان‌های دولتی که با اپیدمی مواد مخدر مبارزه کردند صحبت کردند. همه آنها می‌گویند که دولت به اندازه کافی برای افرادی که مواد غیرقانونی مصرف می‌کنند کاری انجام نمی‌دهد و آنها به جای دریافت کمک تنها مجازات می‌شوند.

مشکل تحت کنترل

استدلال باربولسکو آن است که تشدید مجازات‌ها در زمینه مصرف، مشکل را به طور کامل حل نمی‌کند اما سعی می‌کند مشکل را تحت کنترل نگه دارد. اجرای برنامه‌های حمایت از مصرف کنندگان در مجموع امری دشوار است و شما هیچ تضمینی ندارید که فرد مصرف کننده روند مصرف را قطع کند. در زندان‌ها برنامه‌هایی برای مصرف کنندگان مواد وجود دارد که در آن برنامه‌های آگاه‌سازی مواد مخدر را می‌بیند.

به نظر می‌رسد که تلاش برای بازپروری افراد در زندان راه خوبی برای ادغام مجدد افراد در جامعه نیست. می‌بایست از مراکز آزمایش مواد مخدر و همچنین برنامه‌هایی که برای کمک به مراجعان طراحی شده است، حمایت می‌کند. انجمن روان‌پزشکی و روان‌درمانی رومانی در نامه سرگشاده جرم‌انگاری مصرف مواد مخدر را محکوم کرد و از دولت خواست است تا در این حوزه مداخله کرده و از تحقیقات پزشکی و کمک به کاربران خارج از زندان را در دستور کار خود قرار دهد.

همچنین مصرف کنندگان مواد مخدر معتقدند که آژانس ملی مبارزه با مواد مخدر کمک چندانی نمی‌کند و قرار دادن «مواد مخدر» در زمره انگ‌های اجتماعی مسئله قابل توجهی است.

در حالی که نبرد قانونی بر سر مصرف مواد مخدر در جریان است، مواد در جامعه رومانی به عنوان یک تابو باقی مانده و بسیاری هنوز مسائل آن را درک نکردند.

تغییر سیاست مخدری در دستور دولت جدید کلمبیا



گستاوو پترو، چریک سابق، در مراسم سوگند خود گفت که کشورش در حال یافتن «شانسی دوباره» برای مقابله با خشونت و فقر است. نخستین رئیس جمهور چپ‌گرای کلمبیا سوگند یاد کرد و قول داد که با «تبعیض» مبارزه کرده و صلح را در کشورش که مدتهاست درگیر خصومت‌های خونین میان دولت، قاچاقچیان مواد مخدر و گروه‌های شورشی بوده است، به ارمغان بی‌آورد.

گستاوو پترو یکی از اعضای سابق گروه چریکی «ام-۱۹» کلمبیا، در ماه ژوئن با شکست احزاب محافظه‌کار طرفدار تغییرات معتدل به نفع اقتصاد بازار، پیروز شد اما نتوانست با گروه‌های زیست محیطی و رهبران مناطق روستایی ناامید از افزایش فقر و خشونت علیه حقوق بشر ارتباط برقرار کند. روز یکشنبه او گفت که کلمبیا «شانسی دوباره» برای مقابله با خشونت و فقر یافته است و قول داد که دولت وی سیاست‌های اقتصادی را اجرا خواهد کرد که به نابرابری‌های طولانی مدت پایان داده و همبستگی با آسیب‌پذیرترین اقشار کشور را تضمین کند.

رئیس جمهور آینده کلمبیا گفت که مایل به آغاز گفت‌وگوهای صلح با گروه‌های مسلح در سراسر این کشور است. وی همچنین از ایالات متحده و سایر کشورهای توسعه یافته خواست تا سیاست مخدری خود در خصوص ممنوعیت موادی همچون کوکائین را تغییر دهند، زیرا این سیاست‌ها موجب درگیری‌های خشونت آمیز در سراسر کلمبیا و دیگر کشورهای آمریکای لاتین می‌شود.

او در ادامه افزود: «هم‌اکنون زمان یک کنوانسیون بین‌المللی جدید است که می‌پذیرد جنگ با مواد مخدر شکست خورده است.» البته که صلح قابل حصول است؛ اما این امر بستگی به این نکته دارد که سیاست‌های فعلی در خصوص مواد مخدر با اقداماتی موثر جایگزین شده و از افزایش مصرف در جوامع توسعه یافته جلوگیری کند.

توافق صلح سال ۲۰۱۶ بین دولت کلمبیا و نیروهای مسلح انقلابی، تمرکز رای دهندگان را از درگیری‌های خشونت آمیز در مناطق روستایی دور کرد و به مشکلاتی همچون فقر و فساد دامن زد و به محبوبیت احزاب چپ در انتخابات ملی منجر شد. با این حال گروه‌های شورشی کوچک مانند ارتش آزادی بخش ملی و دسته خلیج به مبارزه بر سر مسیرهای قاچاق مواد مخدر، معادن طلای غیرقانونی و سایر منابع رها شده توسط فارک ادامه می‌دهند.

پترو ۶۲ ساله سیاست‌های مخدری به رهبری آمریکا را شکست خورده توصیف کرد اما همچنین گفت که مایل است با واشنگتن در شرایطی «برابر» در حوزه‌های مبارزه با تغییرات اقلیمی، ایجاد زیرساخت در مناطق روستایی که برگ کوکا (به عنوان تنها محصول قابل دوام) کشت می‌شود، کار کند.

یان باست دانشمند علوم سیاسی در دانشگاه روزاریو بوگوتا گفت: «وی برنامه بسیار جله‌طلبانه‌ای دارد اما او باید اولویت بندی داشته باشد. خطری که پترو با آن مواجه می‌باشد آن است که او به یکباره اصلاحات زیادی را دنبال می‌کند و به همین دلیل چیزی به دست نمی‌آورد».

تحلیل‌گران انتظار دارند که سیاست خارجی پترو به طور قابل توجهی متفاوت از سیاست خارجی پیشینیان وی باشد. ایوان دوکه محافظه‌کاری که از سیاست مخدری آمریکا حمایت می‌کرد و با دولت آمریکا برای منزوی کردن دولت ونزوئلا همکاری می‌کرد.

در سوی مقابل پترو گفته است دولت مادورو را به رسمیت می‌شناسد و تلاش می‌کند تا با رئیس‌جمهور ونزوئلا در خصوص چندین موضوع همچون مبارزه با گروه‌های شورشی در امتداد نقاط مرزی همکاری کند. برخی ساکنان مرزی امیدوارند که این بهبود روابط موجب افزایش تجارت و ایجاد فرصت‌های شغلی شود.

طرح اصلاح مصرف دارویی کانابیس در رژیم صهیونیستی



به گزارش روزنامه «اورشلیم پست» وزارت بهداشت رژیم صهیونیستی از شهروندان خود خواسته است تا نظر خود را در مورد تغییر شرایط برای اخذ مجوز جهت خرید کانابیس دارویی اعلام کنند. در طرح پیشنهادی این وزارت خانه قرار است صدور مجوز توسط برخی پزشکان تبدیل به اجازه صدور نسخه توسط هر متخصص یا پزشکی که در درمانگاه‌های بهداشت عمومی یا بیمارستان آموزش‌های لازم را گذرانده است، شود.

پیش از این، این طرح توسط بواز لو مدیرکل سابقه وزارت بهداشت توصیه شده است. پس از اعلام نظر عمومی (تا ۱۳ سپتامبر)، این طرح می‌تواند برای تصویب رسمی به کنست (مجلس رژیم صهیونیستی) ارائه شود.

با این حال بیمارانی که نیاز به کانابیس دارویی دارند باید از دولت مجوز بگیرند. این فرآیند شامل برخورد با بوروکراسی و تعداد نسبتاً محدودی از پزشکان مجاز برای فعالیت در این حوزه است. بسیاری از بیماران برای دریافت مجوز به پزشکان خصوصی مراجعه کرده و مبالغ هنگفتی پرداخت می‌کنند. پس از اعضاء کمیته «Lev»، وزیر بهداشت رژیم صهیونیستی خواستار ارائه یک طرح جامع در خصوص تبدیل صدور «مجوز» به «نسخه» شد. این طرح به هر پزشک عمومی یا متخصصی این اجازه را می‌دهد که نسخه‌ای برای مصرف کانابیس دارویی صادر کنند. اجرای این طرح جامع مشروط به تصویب و تبدیل شدن به قانون در کنست است.

قوانین مربوط به کانابیس در رژیم صهیونیستی

قوانین و مسئولیت‌های مرتبط با این موضوع توسط قسمت کانابیس دارویی وزارت بهداشت رژیم صهیونیستی توسط ران ری‌دینیک انجام می‌شود. چهار صندوق سلامت عمومی قادر خواهند بود مجموعه‌ای از تاییدها را ایجاد کنند که در آن درخواست دریافت نسخه از هر پزشک متخصص در حوزه تخصصی‌اش مورد بررسی قرار بگیرد.

صندوق‌های بهداشت براساس اصول سالانه NIS ۳۶۰ برای تایید نسخه نهایی درخواست اخذ خسارت برای تایید نسخه نهایی انجام می‌دهند. هزینه سالانه NIS ۷۲۰ توسط بیماران جدید برای تایید نسخه نهایی و ویزیت متخصص پرداخت می‌شود.

این قوانین ۱۸۰ روز پس از تصویب این طرح در کنست اجرایی خواهد شد. در این مدت مراکز بهداشتی می‌توانند برای بیماران اقدام به صدور مجوز کنند. اقدامات نظارتی تکمیلی برای کاهش قیمت کانابیس دارویی و ایجاد راه‌حل برای دوره موقت انجام می‌شود تا دسترسی به صدور مجوز برای بیماران حفظ شود و HMOs به روند صدور مجوز ادامه دهد.

کانابیس پر مصرف ترین مواد غیرقانونی در اروپا



کانابیس پر مصرف ترین ماده مخدر غیرقانونی در اروپا و جهان است. علاوه بر کانابیس و رزین آن، طیف فزاینده ای از اشکال جدیدتر این ماده ممکن است اکنون در بازار غیرقانونی مشاهده شود. علاوه بر این، انواع محصولات تجاری حاوی عصاره گیاه کانابیس، اما با سطوح پایین تتراهیدروکانابینول (THC) در بسیاری از کشورها ظاهر شده است. واکنش‌های نظارتی نیز متغیر و پیچیده است، زیرا چندین کشور اجازه داده اند محصولات تولیدی از کانابیس تحت شرایط خاصی برای اهداف درمانی در دسترس باشند و برخی کشورها نیز مصرف تفریحی مقادیری از آن را قانونی کرده اند. بنابراین، در حالی که بیشتر نگرانی‌های بهداشتی و اجتماعی همچنان بر مصرف غیرقانونی کانابیس متمرکز است، این موضوع از منظر تعریف و پاسخ به یک حوزه پیچیده‌تر تبدیل شده است.

مصرف کانابیس می تواند منجر به یا تشدید طیفی از مشکلات سلامت جسمی و روانی، اجتماعی و اقتصادی شود. اگر مصرف از سنین پایین شروع شود و به مصرف منظم و طولانی مدت تبدیل شود، احتمال بروز چنین مشکلاتی نیز بیشتر است. بنابراین، اهداف اولیه برای پاسخ‌های بهداشتی و اجتماعی که به مصرف کانابیس و مشکلات مرتبط با آن می‌پردازد باید شامل موارد زیر باشد:

پیشگیری از مصرف، یا به تاخیر انداختن شروع آن از نوجوانی تا بزرگسالی؛

پیشگیری از افزایش مصرف کانابیس از مصرف گاه به گاه به مصرف منظم؛

کاهش حالت های مضر مصرف؛

ارائه مداخلات، از جمله درمان، برای مصرف کنندگان دائمی.

برنامه‌های پیشگیری مانند مداخلات جزئی مدرسه که شایستگی‌های اجتماعی و مهارت‌های نه گفتن، و همچنین تصمیم‌گیری سالم و استراتژی‌های مقابله و تصحیح برداشت‌های غلط هنجاری در مورد مصرف مواد مخدر را توسعه می‌دهد باید مورد توجه قرار گیرد. مداخلات درمانی نیز از جمله درمان شناختی رفتاری، مصاحبه انگیزشی و مدیریت احتمالی؛ برخی از مداخلات مبتنی بر وب و رایانه و خانواده درمانی چند بعدی یک گزینه برای بیماران جوان است که امروزه بسیار مورد توجه قرار گرفته است. مداخلات کاهش آسیب، به عنوان مثال پرداختن به مضرات ناشی از مصرف کانابیس به ویژه هنگامی که همراه با تنباکو باشد نیازی ضروری می‌باشد.

مصرف کانابیس در میان جوانان بیشترین میزان را دارد و سن اولین مصرف کانابیس کمتر از سایر مواد مخدر غیرقانونی است. تخمین زده می‌شود که حدود ۱۶ میلیون جوان اروپایی (۱۵ تا ۳۴ ساله) یا حدود ۱۵ درصد از این گروه سنی، در سال ۲۰۲۰ کانابیس مصرف کرده‌اند که این رقم در گروه سنی ۱۵ تا ۲۴ سال به حدود ۲۰ درصد افزایش یافته است. با این حال، تنوع قابل توجهی در سطوح مصرف گزارش شده بین کشورها وجود دارد، نرخ شیوع در میان بزرگسالان جوان معمولاً از ۳٪ تا حدود ۲۲٪ متغیر است.

مصرف کانابیس اغلب تفننی است و معمولاً تا مدت کوتاهی در اوایل بزرگسالی ادامه دارد. با این حال، اقلیتی از مردم الگوهای مصرف مداوم و مشکل‌سازتری را ایجاد می‌کنند، که چنین مشکلاتی با مصرف منظم، طولانی‌مدت و با دوز بالای مصرف مرتبط است. این مشکلات می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

سلامت جسمانی ضعیف (مانند علائم مزمن تنفسی)؛

مسائل مربوط به سلامت روان (مانند وابستگی به کانابیس و علائم روان پریشی)؛

مشکلات اجتماعی و اقتصادی ناشی از عملکرد ضعیف در مدرسه، عدم تکمیل تحصیلات، اختلال در عملکرد کاری یا دخالت در سیستم عدالت کیفری؛

اثرات نامطلوب احتمالی بر روی جنین در صورت مصرف در دوران بارداری.

پیامدهای اجتماعی، اقتصادی و سلامتی مصرف دائمی کانابیس به ویژه مصرف زود هنگام آن در زمانی که هنوز مغز در حال رشد است بسیار شدیدتر خواهد بود. پیامدهای منفی مصرف محصولات کانابیس با قدرت بالاتر، به ویژه آنهایی که غلظت بالایی از جزء اصلی روانگردان تتراهیدروکانابینول دارند، مشهودتر است. علاوه بر این، مصرف کانابیس گاهی با علایم حاد همراه است که منجر به ارائه در بخش‌های اورژانس بیمارستان می‌شود. با این حال، علیرغم مصرف گسترده از آن در سراسر جهان، مرگ و میر ناشی از مصرف کانابیس نادر است.

پیامدهای منفی ایجاد سوابق کیفی برای جوانان به دلیل جرایم استعمال یا نگهداری، نگرانی‌هایی را در برخی از کشورها ایجاد کرده است که مجازات‌های کیفی ممکن است با مضرات ناشی از خود مصرف کانابیس نامتناسب باشد. این یکی از عواملی است که باعث آزمایش مدل‌های نظارتی مختلف در این زمینه می‌شود.

در اروپا نیز به نظر می‌رسد رایج‌ترین روش مصرف کانابیس هنوز هم کشیدن آن مخلوط با تنباکو است. این خطرات سلامتی بیشتری را به همراه دارد، در حالی که وابستگی به نیکوتین مرتبط نیز ممکن است درمان را دشوارتر کند. حداقل تا حدی به دلیل معرفی مدل‌های جدید مقررات مربوط به کانابیس در سال‌های اخیر رشد سریعی هم در طیف محصولات موجود بر اساس کانابیس و هم در شیوه‌های مصرف صورت گرفته است. کپسول‌ها، روغن‌ها، طیف وسیعی از خوراکی‌های مختلف و بخارسازها به طور فزاینده‌ای در دسترس هستند. این محصولات و شیوه‌های مصرف جدید، اگرچه به طور بالقوه بر مصرف کانابیس همراه با تنباکو ارجحیت دارند، اما ممکن است خطرات مختلفی را به همراه داشته باشند. به عنوان مثال، خوراکی‌ها ممکن است خطر بیشتری به دنبال مصرف بیش از حد داشته باشند، از جمله به طور تصادفی توسط کودکان خردسال که جذب محصولاتی مانند کیک، شیرینی و شکلات می‌شوند. همچنین، به نظر می‌رسد مصرف عصاره‌های بسیار غلیظ از طریق “دایینگ” با اثرات نامطلوب قابل توجهی برای سلامتی همراه باشد. انواع مختلفی از بخارساز وجود دارد که ممکن است با انواع عصاره‌ها و محصولات شاهدانه استفاده شود و در نتیجه ممکن است خطرات مختلفی داشته باشد.

همچنین نگرانی‌ها در مورد مشکلات مرتبط با آگونیست‌های گیرنده کانابینوئید مصنوعی بسیار قوی، که معمولاً به عنوان کانابینوئیدهای مصنوعی شناخته می‌شوند، افزایش یافته است. علیرغم اثر بر روی همان گیرنده‌های کانابینوئیدی در مغز، این مواد بسیار متفاوت از کانابیس هستند و ممکن است مصرف آنها با عواقب شدیدتری از جمله مرگ همراه باشد.

مهم‌ترین تحولات مخدری ایران در مرداد ماه ۱۴۰۱



«اسکندر مؤمنی»، دبیرکل ستاد مبارزه با مواد مخدر درباره لزوم روزآمدسازی قانون مبارزه با مواد مخدر گفت: «لایحه اصلاح قانون مبارزه با مواد مخدر در قوه قضائیه با حضور کارشناسان تأیید شده و اکنون به دولت رسیده و قرار است ظرف یکی دو ماه آینده نیز به مجلس برود. قانون‌گذار می‌گوید مددجو باید یک تا سه ماه درمان شوند و اگر نشد یک دوره دیگر هم تمدید شود و از طرفی قانون‌گذار می‌گوید معتاد ملزم به درمان خود است و اگر نکند تجاهر به اعتیاد کرده است؛ در حالی که نباید برای درمان اعتیاد زمان مشخصی تعیین می‌شد. همچنین در قانون باید برای خرده فروشان تعیین تکلیفی باشد و آنان هم به اردوگاه بروند و در آخر نیز ما معتقدیم همه اموال قاچاقچی باید توقیف شود و او ثابت کند که کدام اموالش نامشروع و از راه مواد مخدر نیست که این موارد تنها با روزآمدی قانون رفع خواهند شد.»

همچنین در مرداد ماه نهادهای رسمی کشور از تنزل سن اعتیاد در ایران به ۲۴ خبر دادند. دبیرکل ستاد مبارزه با مواد مخدر با اشاره به سن اعتیاد در ایران گفت: سن اعتیاد در ایران ۲۴ سال است این در حالی است که میانگین جهانی ۱۹ سال است. البته مواردی هست که کمتر از این سن هم مصرف مواد مخدر را شروع کرده باشند اما ما میانگین را اعلام می‌کنیم.

از سوی دیگر «محمود ضیایی فر»، معاون توسعه مدیریت و منابع انسانی سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی گفت: با توجه به بررسی صورت گرفته ۶۵ درصد ورودی زندان‌ها افراد معتاد به مواد مخدر هستند که باید نسبت به مداوای این افراد قبل از ورود به زندان اقدام شود.

فرجام سخن؛ نگاه ایرانی به تحولات مخدری جهان

در هفدهمین شماره از بولتن مخدری جهان، ابتدا به گزارش جهانی تروریسم جهانی ۲۰۲۲ پرداخته شد. در نسخه جدید این گزارش به یک وضعیت دوگانه اشاره شده است؛ از یکسو تعداد کمی حملات تروریستی در جهان افزایش یافته اما از سوی دیگر دامنه نفوذ گروه‌های تروریستی روبه کاهش است. در سال ۲۰۲۱ تلفات ناشی از حملات تروریستی با کاهش ۱,۲٪ به ۷۱۴۲ نفر رسیده است. این گزارش که توسط موسسه اقتصاد و صلح تهیه شده، جامع‌ترین منبع در مورد روندهای تروریسم جهانی است. این موسسه برای ارائه تصویری جامع از تروریسم از شاخص‌هایی همچون تعداد حملات، تلفات، مجروحان، گروگان‌ها به همراه ترکیبی از داده‌های اقتصادی-اجتماعی بهره می‌برد.

دومین خبر بولتن هفدهم موسسه کادراس بر موضوع «بحران افزایش تولید مواد مخدر مصنوعی در جهان» تمرکز دارد. طی دو دهه گذشته، بازارهای مواد مخدر از نظر تنوع و ترکیب مواد مصرفی و قاچاق، فرآیندهای تولید و ساختار سازمانی سازمان‌های قاچاق مواد مخدر، به طور فزاینده‌ای پیچیده شده‌اند. ظهور سریع مواد مخدر جدید، و همچنین ترکیبات جدیدی از مواد تحت نظارت و آن‌هایی که تحت نظارت نیستند، همراه با آمار فزاینده سوء مصرف مواد مخدر، چالش‌های جدیدی را در زمینه تقاضای مواد مخدر و تلاش برای نظارت بر عرضه در سطح ملی، منطقه‌ای و جهانی ایجاد می‌کند.

خبر بعدی در خصوص تجارت مواد مخدر در افغانستان پس از به قدرت رسیدن طالبان است. پس از قدرت‌گیری طالبان در افغانستان این گروه به جامعه جهانی و کشورهای همسایه وعده داد که کشت، تولید و ترانزیت مواد در این کشور را ریشه کن خواهد کرد. این وعده در مقام سیاست‌گذاری خیلی زود جامع عمل به خود پوشید و در ماه آوریل در فرمانی حکومت هرگونه تولید و تجارت مواد مخدر غیرقانونی اعلام شد.

خبر چهارم به جدال‌هایی می‌پردازد که در رومانی برسر اجرا یا کنار گذاشتن سیاست جنگ با مواد مخدر به وجود آمده است. مطالعه انجام شده توسط مرکز نظارت اروپا بر مواد مخدر و اعتیاد به مواد نشان داد که هیچ ارتباط روشنی بین کاهش مجازات و افزایش میزان مصرف وجود ندارد. میهای باربولسکو رئیس پلیس و مسئول کارتل منطقه‌ای «آلفا» در اینباره گفت: «جامعه احساس می‌کند مجازات برای افرادی که مرتکب جنایت قاچاق می‌شوند یا مواد مخدر مصرف می‌کنند باید تشدید شود، زیرا این اقدامات هم برای کسانی که آن را انجام می‌دهد و هم به طور کلی برای مردم خطرناک محسوب می‌شود.» در حالی که در گذشته تعداد اندکی از مردم رومانی به مصرف مواد در گذشته اعتراف می‌کنند، بیش از نیمی از جمعیت مواد مخدر را یک مشکل بزرگ برای کشور می‌دانند.

موضوع دیگری که در این شماره از بولتن مخدری جهان بدان پرداخته ایم، عبارت از تحولات جدید قوانین در رژیم صهیونیستی پیرامون کانابیس دارویی است. به گزارش روزنامه «اورشلیم پست» وزارت بهداشت رژیم صهیونیستی از شهروندان خود خواسته است تا نظر خود را در مورد تغییر شرایط برای اخذ مجوز جهت خرید کانابیس دارویی

اعلام کنند. در طرح پیشنهادی این وزارت خانه قرار است صدور مجوز توسط برخی پزشکان تبدیل به اجازه صدور نسخه توسط هر متخصص یا پزشکی که در درمانگاه‌های بهداشت عمومی یا بیمارستان آموزش‌های لازم را گذرانده است، شود.

واپسین موضوعی که در شماره هفدهم بولتن مخدری جهان بدان پرداخته ایم نیز تبدیل شدن کانابیس به پرمصرف ترین ماده مخدر در قاره اروپاست. علاوه بر کانابیس و صمغ آن، طیف فزاینده‌ای از اشکال جدیدتر این ماده ممکن است اکنون در بازار غیرقانونی مشاهده شود. علاوه بر این، انواع محصولات تجاری حاوی عصاره گیاه کانابیس، اما با سطوح پایین تتراهیدروکانابینول (THC) در بسیاری از کشورها ظاهر شده است. واکنش‌های نظارتی نیز متغیر و پیچیده است، زیرا چندین کشور اجازه داده اند محصولات تولیدی از کانابیس تحت شرایط خاصی برای اهداف درمانی در دسترس باشند و برخی کشورها نیز مصرف تفریحی مقادیری از آن را قانونی کرده اند. بنابراین، در حالی که بیشتر نگرانی‌های بهداشتی و اجتماعی همچنان بر مصرف غیرقانونی کانابیس متمرکز است، این موضوع از منظر تعریف و پاسخ به یک حوزه پیچیده‌تر تبدیل شده است.

مصرف کانابیس می تواند منجر به یا تشدید طیفی از مشکلات سلامت جسمی و روانی، اجتماعی و اقتصادی شود. اگر مصرف از سنین پایین شروع شود و به مصرف منظم و طولانی مدت تبدیل شود، احتمال بروز چنین مشکلاتی نیز بیشتر است. بنابراین، اهداف اولیه برای پاسخ‌های بهداشتی و اجتماعی که به مصرف کانابیس و مشکلات مرتبط با آن می‌پردازد باید شامل موارد زیر باشد.

پایان